

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 11XCdo/209/2016
Identifikačné číslo spisu: 5312209752
Dátum vydania rozhodnutia: 10.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5312209752.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej S. s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8 C 167/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 24. marca 2015, sp. zn. 5 Co 93/2015, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 24. marca 2015, sp. zn. 5 Co 93/2015, odmieta.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Čadca (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 20. júna 2014, č. k. 8 C 167/2012 - 127, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 Eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

2. O odvolaní žalobkyne Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 24. marca 2015, sp. zn. 5 Co 93/2015, rozhodol tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podaním odvolania vznikla žalobkyni poplatková povinnosť v súlade s ustanovením § 1 ods. 1, ustanovením § 2 ods. 4, ustanovením § 5 ods. 1 písm. a/, ustanovením § 6 ods. 2 zákona, ustanovením § 17 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobkyne, že v danom prípade je konanie vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení účinnom do 30. septembra 2012. Uviedol, že poplatkový úkon bol navrhnutý po 30. septembri 2012, kedy sa naň vecné oslobodenie už nevzťahovalo.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Rozhodnutie odvolacieho súdu označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu. Dovolanie odôvodnila tým, že jej postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom [ustanovenie § 241 ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s ustanovením § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.], keď jej bola uložená poplatková povinnosť v prípade, v ktorom ju nemala. Žiadala preto rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní [ustanovenie § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená zamestnankyňou, ktorá za ňu koná (ustanovenie § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ustanovenie § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ustanovenie § 447 písm. c/ C. s. p.).

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a podmienky prípustnosti dovolania posúdil podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

6. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - išlo o konania vedené na dovolacom súde pod sp. zn. 6 Cdo 221/2014, 6 Cdo 219/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 253/2014, 6 Cdo 278/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

7. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

8. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle ustanovenia § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p. neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (ustanovenie § 262 ods. 2 C. s. p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.